توصیه ای معرفتی

شماره پرسش: ۲۰۸۸

تاریخ ارسال پرسش: ۰۵:۰۰:۰۰ ۱۳۹۱/۴/۹

متن پرسش

باسلام خدمت استاد گرامی : مدت تقریبا دوساله که به یک حالتی در روحم دچار شدم. خیلی از ضعف ان در رنجم و به ادعیه ها و قران پناه بردم. دانشجوی رشته معارف قرانیم..ومشکلی در اعتقاداتم ندارم بلکه بسیار به انها پایبندم وبه انها عشق میورزم.....بااین وجود نمیدانم چرایه حسه تکراری بودن روی زندگیم سایه افکنده...که هیچ چیزی برا التیام ان در دنیا نمیبینم. ....اگرچه گذران زندگی می کنم اما متاع های دنیا اگر هم یک شبه برای من مهیا شود التیامی برای این حس من نیست....بسیار عذاب میکشم و میدانم مشکل من یک مشکل روحی است....امابه هر دری زدم تا حال موفق به مهار این حس ناخوشایند نشدم ....نمیدانم چکار کنم....خواهش میکنم ازسوالم سرسری گذر نکنید ومرادر یافتن به ارامش روحیم یاری فرمایید....(حسی راکه میگویم در صورتی است که اعتقاد به معاد دارم نه مثل بعضی ها که فکر می کنندشاید هم خبری بعد این دنیا نباشد ...امامن به لطف خدا این اعتقاداتم راقبول دارم...میدانم هرروزکه میگذرد اگر با خداباشیم به کمالمان نزدیکتر میشویم اما باز این حس مدام عذابم می دهد)

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: سعی بفرمایید اعتقاداتتان را از حالت حصولی به حضوری تبدیل کنید. مباحث معرفت النفسی اگر به روش حضوری دنبال شود خوب است. بعد از بحث معرفت نفس کتاب «آن‌گاه که فعالیت‌های فرهنگی پوچ می‌شود» انشاء الله مفید خواهد بود. موفق باشید.